

John Andrew Dearman laudációja

Főtisztelendő Szenátus!
Főtisztelendő Egyetemi közgyűlés!

John Andrew Dearman 1951. december 6-án született. Nős, három gyermek édesapja. Felsőfokú tanulmányait az USA-ban végezte, az észak-karolinabeli Chapel Hill Egyetemén tanult (University of North Carolina at Chapel Hill); majd Princetonba került (Princeton Theological Seminary); doktori fokozatot pedig az Emory Universityn szerzett 1981-ben. 1982 óta az Amerikai Egyesült Államokban, Austinban (Texas állam) az ottani teológja, az Austin Presbyterian Theological Seminary tanára, 1994 óta professzora.

Kutatásait a bibliatudomány, szűkebben az ószövegségi tudományok szinte minden területén publikálta. Munkamódszerének kiemelkedő erőssége az a mód, ahogy a Biblián kívüli, elsősorban a régészeti anyagot elemzi, és építi be az adott korszakok elemzésébe – valamint a bibliamagyarázatba. Első könyve a Kr. e. 8. századi próféták irodalmát vizsgálta a tulajdonjog szempontjából (*Property Rights in the Eight-Century Prophets. The Conflict and its Background*. SBLDS 106; Atlanta: Scholars Press, 1988), majd jelentős publicitást kapott és még komolyabb ismertséget szerzett szerzőjének az 1992-ben megjelent *Religion and Culture in Ancient Israel* (Peabody, MA: Hendrickson) című műve. Ez a munka az ókori Izrael vallási és kulturális átalakulási folyamatait vizsgálja, fókuszba helyezve a Deuteronomium anyagát. Az elmúlt években jelentős munkásságot fejtett ki a kommentáriródalom terén, 2002-ben jelent meg Jeremiás könyvéhez és a Síralmakhoz írt kommentárja (*Jeremiah & Lamentations*. NIVAC; Grand Rapids, MI: Zondervan), jelenleg kiadás alatt van legújabb műve, egy kommentár Hóseás próféta könyvéhez (NICOT; Grand Rapids, MI: Eerdmans). A Jeremiás-kommentár vállalt és kitűnően teljesített célja az, hogy a legújabb kutatási eredményeket a gyakorlati igehirdető mun-

kában lehessen hasznosítani. Tekintetbe véve azt, hogy a legutóbbi tudományos igényű kommentáriródalomban szinte átláthatatlan terjedelmű munkák születtek (Jeremiás könyve esetében pl. Jack Lundbom monumentális munkája), ez különleges erény. Dearman professzor az önálló monográfiákon túl több, máig egyedülálló munkát jegyez szerkesztőként és társszerzőként is, ezek közül kiemelkedik az ókori Móáb királyságához kapcsolódó szakirodalom alapműve, a *Studies in the Mesha Inscription and Moab* (Archaeology and Biblical Studies 2; Atlanta: Scholars Press 1989); valamint újabban a JSOT Supplementum sorozatában megjelent *The Land That I Will Show You. Essays on the History and Archaeology of the Ancient Near East in Honor of J. Maxwell Miller* (JSOT Supp. 343; Sheffield: Sheffield Academic Press, 2001).

A könyveken kívül is jelentős irodalmi munkásságot mutathat fel új díszdoktorunk. Neves, jegyzett folyóiratokban (Journal of Northwest Semitic Languages, Biblical Archaeologist, Interpretation, Insights, Palestine Exploration Quarterly, Journal of Biblical Literature, Bulletin of the American Schools of Oriental Research stb.) és tanulmánykötetekben közölt tanulmányainak a száma 29, ezen kívül 76 recenziót közölt a fent említett és hasonló hírnévnek örvendő szaklapokban. Munkásságának kiemelkedő részét teszi ki, hogy több általánosan elfogadott referenciamunkában, lexikonban olvashatjuk szócikkeit. Többek között a *Harper's Bible Dictionary* (1985, 1996); az *Anchor Bible Dictionary* (1992); vagy az ezekben a hónapokban megjelenő *New Interpreter's Dictionary of the Bible* (2006–) köteteibe összesen 63 városleírást és egyéb szócikket írt; de ugyanilyen fontos, hogy a *The Harper-Collins Study Bible* szerkesztői Dearman professzort bízták meg az Ámós könyvéhez fűzött bevezető tanulmány és magyarázatok elkészítésével.

Azt hiszem, mindezek alapján nyugodt lelkiismerettel minősíthetjük Dearman pro-

fessor irodalmi munkásságát kiemelkedőnek; azonban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy személyében nem egy magányos szobatudóst tüntetett ki az egyetem, hanem egy elkötelezett egyházi embert, teológiai tanárt. Magam is tanítványa voltam, és kitüntetésnek érzem, hogy tanárként is méltathatom őt. Számára mindaz létfontosságú, ami a teológiai képzésben történik, legyen szó az előadóteremről, egy szemináriumról, vagy a hallgatókkal való közvetlen kapcsolat-tartásról. Ezért vállalta intézményének dékáni tisztét 1997-ben, és ezért tudott nyugodt lélekkel megválni ettől a feladatától 2003-ban. Ő, Amerikában egyáltalán nem természetes módon, széles körű nemzetközi oktatási tapasztalattal rendelkezik, több hónapig volt vendégtanár a Dél-afrikai Köztársaságban, a híres Stellenbosch Egyetemen (University of Stellenbosch) két alkalommal, valamint a University of South Africa intézményében, ezen kívül Zambiában, a Justo Mwale Theological College-ban (Lusaka, Zambia). Ezekhez kapcsolódnak az alkalmi vendégelőadások, melyek közül

most szintén csak a nemzetközi, Amerikán kívüli programokat emelem ki: előadó volt Jordániában, Afrika tizenkét különböző egyetemén, Angliában, Litvániában, Sanghajban, Pekingben és két további kínai egyetemen; valamint Magyarországon Debrecenben. Dearman professzor népszerű előadó, aki műfaj- és szereptévesztés nélkül képes megszólítani hallgatóságát. Olyan tanár, aki maradandót alkot lelkeszek felkészítésében; ugyanakkor bizonyítja munkásságával, hogy ma is lehet egy elkötelezett biblikus tudós az ókori Közel-Kelet elismert szakértője.

Főtiszteletű ünnepi közgyűlés! Az elmondottak alapján tisztelettel és nagyrabecsüléssel teszek javaslatot John Andrew Dearman professzor kitüntetésére, kérem, hogy fogadjuk őt a Debreceni Református Hittudományi Egyetem tiszteletbeli doktorainak sorába.
Debrecen, 2008. november 6.

Hodossy-Takács Előd
egyetemi docens, rektorhelyettes